

**ОДЛУКА
ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА**

Бр. 41/07

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној provedби Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, и чланом II 1. (д) претходно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих потешкоћа које се појаве у вези са цивилном provedбом Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, како би олакшао рјешавање било којих потешкоћа као што је горе речено „доношењем обавезујућих одлука какогод он оцијени да је неопходно” о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) „мјере којима се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, које се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу правосуђа како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503 (2003) и изјаву председника Савјета безбједности (С/ ПРСТ /2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију (“МКСЈ”) на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепеном поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (С/2002/678), с тим да ће се Суд у свом раду концентрисати на кривично гоњење и суђење највишим вођама које се сумњичи да су најодговорнији за злочине у оквиру надлежности МКСЈ-а, док ће суђења оним који су мање одговорни бити уступљена надлежним домаћим судовима уз јачање способности тих суда да обављају тај посао;

Констатујући да је Савјет безбједности изјавио да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада МКСЈ-а ни на један начин не омета обавеза земаља да проводе истраге које се односе на оптужена лица којима се неће судити на МКСЈ-у и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гоњењем, имајући истовремено на уму да МКСЈ има примат над домаћим судовима;

Констатујући такође да је јачање домаћих правосудних система од кључне важности за функционисање правне државе уопште, а поготово за провођење стратегије окончања рада МКСЈ-а;

Констатујући надаље да је у свом коминикеу донесеном након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503, којом се између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високог представника у успостављању Вијећа за ратне злочине;

Имајући у виду да су у коминикеу донесеном након састанка Управног одбора Савјета за имплементацију мира одржаног 15. марта 2006. године у Бечу, политички директори изразили своју сталну подршку Државном суду који ће омогућити властима у БиХ да се оптужени за ратне злочине и оптужени за организовани криминал ефикасно процесуирају у Босни и Херцеговини;

Констатујући напредак постигнут у развоју капацитета Посебног одсјека за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и Посебног одјељења за ратне злочине Тужилаштва Босне и Херцеговине;

Констатујући такође да је развој тог капацитета понекад онемогућен услед непрепознавања правних специфичности везаних за уступање предмета од стране МКСЈ-а;

Свјесни нарочито да одређене одредбе домаћег законодавства у примјени на предмете које МКСЈ уступа Босни и Херцеговини могу представљати сметњу за ефикасно суђење у домаћим судовима;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису посветили одговарајућу пажњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшало кривично гоњење и суђење у предметима које уступа МКСЈ;

Узимајући у обзир писмо од 4. априла 2007. које су потписали предсједници Суда Босне и Херцеговине, Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске и Апелационог суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, којим се захтијева хитно поступање с циљем да се донесу одређене измјене и допуне Закона о кривичном поступку;

Посебно свјесни хитности да се овакве одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено,

Високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине

(“Службени гласник Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”, бр. 10/03, 48/04 и 6/05)

Закон који слиједи као саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 6 тог закона, на привременој основи, све док га Скупштина Брчко Дистрикта Босне и

Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука се објављује на службеној Интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах.

Ова одлука се одмах објављује у “Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 13. априла 2007.

Др. Кристијан Шварц-Шилинг
Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БРЧКО ДИСТРИКТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1 (Измјена и допуна члана 135)

(1) У Закону о кривичном поступку Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (“Службени гласник Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”, бр. 10/03, 48/04 и 6/05; у даљем тексту: Закон), у члану 135 (*Трајање притвора у истрази*), иза става (3) додаје се нови став (4), који гласи:

“(4) Изузетно и у изразито сложеном предмету везано за кривично дјело за које је прописана казна дуготрајног затвора, притвор се може поново продужити за још највише три (3) мјесеца након продужетка притвора из става 3 овог члана. Притвор се може продужити два пута узастопно, по образложеном приједлогу тужиоца за свако продужење, који треба да садржи изјаву тужиоца о потребним мјерама да би се истрага окончала (члан 225 став 3). Апелациони суд одлучује о жалби против рјешења о продужетку притвора. Жалба не задржава извршење рјешења.”

(2) У досадашњем ставу (4) члана 135 Закона, који постаје став (5), ријечи “ставова од 1 до 3” замјењују се ријечима “ставова од 1 до 4”.

Члан 2 (Измјена и допуна члана 137)

(1) Став (2) члана 137 (*Притвор након потврђивања оптужнице*) Закона мијења се и гласи:

“Након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде, притвор може трајати најдуже:

- а) једну годину у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора до пет година;
- б) једну годину и шест мјесеци у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора до десет година;
- ц) двије године у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора преко десет година, али не и казна дуготрајног затвора;
- д) три године у случају кривичног дјела за које је прописана казна дуготрајног затвора.

(2) Иза става (2) члана 137 Закона додаје се нови став (3), који гласи:

“(3) Ако за вријеме из става 2 овог члана не буде изречена првостепена пресуда, притвор ће се укинути и оптужени пустити на слободу.”

(3) У досадашњем ставу (3) члана 137 Закона, који постаје став (4), прва и трећа реченица, ријечи “шест (6) мјесеци” замјењују се ријечима “девет (9) мјесеци”.

(4) Досадашњи став (4) члана 137 Закона постаје став (5).

Члан 3 **(Измјена и допуна члана 138)**

У ставу (3) члана 138 (*Одређивање притвора након изрицања пресуде*) Закона, ријечи “правоснажности пресуде” замјењују се ријечима “упућивања лица на издржавање казне”, а ријечи “у првостепеној пресуди” замјењују се ријечима “у правоснажној пресуди”.

Члан 4 **(Измјена и допуна члана 287)**

У члану 287 (*Притвор након изрицања пресуде*) Закона, ријечи “до њене правоснажности” бришу се.

Члан 5 **(Примјена овог закона)**

Овај закон се примјењује на све предмете у којима правоснажна пресуда није донесена прије дана ступања на снагу овог закона.

Члан 6 **(Ступање на снагу овог закона)**

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”.